

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΥΦΛΩΣΗ

Τὸ 1933 στήν ἐπαρχία Τόμσκ τῆς Ρωσίας κάποιοι ἐξόριστοι ἀπό τό κομμουνιστικό καθεστώς ζήτησαν ἀπό μία γυναίκα πού ἔμενε κοντά τους νά τοὺς μαγειρεύει μέ τρόφιμα πού οἱ ἴδιοι τῆς ἔφεραν.

Ὅταν κάποτε σέ περίοδο νηστείας τῆς ἔφεραν νά τοὺς μαγειρέψει κρέας, ἐκείνη στή ἀρχή ἀρνήθηκε, ἀλλά μετὰ ἀπό πιέσεις τους τό ἔκανε μέ κρύα καρδιά. Στό δωμάτιο πού ἔτρωγαν ὑπῆρχε μία εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί οἱ περισσότεροι ἔνωσαν ἄβολα. Μόνο κάποιος Ἰβάν φάνηκε «τολμηρός». Πῆρε μία πετσέτα καί χασκογελώντας εἶπε:

-Θά δέσουμε τά μάτια τοῦ Χριστοῦ καί ἔτσι δέν θά δεῖ ὅτι τρώμε κρέας. Ἔτσι δέν θά εἶναι ἁμαρτία!...

Μετά τό γεῦμα, ὁ δῆθεν ἔξυπνος τύπος ἄρχισε νά λύνει τήν πετσέτα καί ἡ γυναίκα τόν εἶδε.

-Τί κάνεις; Ἐχασες τά λογικά σου; τόν ρώτησε.

Κι ἐκεῖνος συνεχίζοντας νά γελάει ἀπάντησε:

-Ἄν ὑπάρχει Θεός, ἄς μέ τιμωρήσει! Ποῦ εἶναι ὁ Θεός; Μᾶς ἔχουν πάρει τά πάντα, μᾶς ἔχουν ἐξορίσει καί ὁ Θεός δέν ἔχει τιμωρήσει κανέναν!...

Τήν ἄλλη μέρα ὁ Ἰβάν ξύπνησε τυφλός! Καί αὐτό τό στράβωμα τῶν σωματικῶν του ματιῶν, ὅπως στόν ἀπό-

στολο Παῦλο, τοῦ ἔγινε ἀφορμή νά ἀνοίξουν τά μέσα μάτια τῆς ψυχῆς του (ἀργότερα ἀνοιξαν πάλι καί τά σωματικά του μάτια!) καί νά καταλάβει ὅτι ὁ Θεός δέν εἶναι ἓνας σαδιστής τύραννος, πού φάχνει ἀφορμές γιά νά τιμωρεῖ τά πλάσματά Του, ἀλλά εἶναι ὁ μόνος Ἀληθινός Πατέρας, πού δέν θέλει νά χαθεῖ κανένα ἀπό τά παιδιά Του. Καί ἀξιολογεῖ ἀκόμη καί τίς δικές μας ἀνοησίες, κάνοντάς τες γιά μᾶς εὐκαιρίες σωτηρίας!

Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι μπορούμε νά προκαλοῦμε τόν Θεό, καί μάλιστα μέ τό βλάσφημο θράσος πού τό ἔκανε ὁ Ἰβάν. Τό ὅτι στήν συγκεκριμένη περίπτωση ὁ Κύριος ἔδειξε ἔλεος στόν Ἰβάν καί τοῦ ἔκανε τό χατήρι νά τοῦ χαρίσει τήν σωτήρια τύφλωση, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ὅποιος ἔχει ἀμφιβολίες, μπορεί π.χ. νά χλευάζει μία εἰκόνα, πιστεύοντας ὅτι ὁ Κύριος θά δείξει τήν ἴδια εὐσπλαγγνία. «Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τόν Θεόν σου!» Καί «ὁ Θεός οὐ μωκτηρίζεται!» Δέν μπορείς νά ...παίζεις μέ τόν Θεό, οὔτε νά Τόν ἐμπαίζεις!

Μέ ἀφορμή τό παραπάνω περιστατικό, ἄς ξεκαθαρίσουμε ἐπίσης ὅτι ἡ νηστεία, στήν ὁποία μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία Του, δέν εἶναι οὔτε ... ποινή γιά τίς ἁμαρτίες μας οὔτε τρόπος, γιά νά ... καλοπιάσουμε τάχα τό δῆθεν

ΕΛΕΗΜΩΝ ΚΑΡΔΙΑ

 ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων χρημάτισε Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας (610-619). Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 12 Νοεμβρίου. Ὄνομάσθηκε δέ **ἐλεήμων** ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης του φιλανθρωπίας καί τῶν ἐλεημοσυνῶν του, ὑλικῶν καί πνευματικῶν. Ἴδού ἓνα δείγμα τῆς εὐαισθησίας του γιά τούς πτωχοῦς.

Κάποιος ἄρχοντας βλέποντας τήν μεγάλην πτωχεία τοῦ Ἰωάννου (ἐνῶ ἦταν Πατριάρχης!) τοῦ χάρισε ἓνα πολύτιμο καί ἀκριβό πάπλωμα γιά νά σκεπάζεται τά βράδουα. Ὁ Ἰωάννης τό χρησιμοποίησε ἓνα βράδυ, ἀλλά δέν μπόρεσε νά κλείσει μάτι. Σκεφτόταν: «Πόσοι ἀδελφοί μου κοιμοῦνται πεινασμένοι καί γυμνοί καί ἐγώ, ἐνῶ εἶμαι μοναχός, χρησιμοποιοῦ τέτοιο πολυτελές σκέπασμα». Τό πρωῖ ἔστειλε καί τό πούλησαν καί μοίρασε τά χρήματα σέ φτωχοῦς. Τό εἶδε στήν ἀγορά ὁ δωρητής καί τό ἀγόρασε. Καί τό ξαναχάρισε στόν ἅγιο! Τοῦτο ἔγινε πολλές φορές. Μιά ἡμέρα εὐρίσκοντας τόν δωρητή ὁ Ἰωάννης τοῦ λέει: «Γιά νά δοῦμε, ποιός θά νικήσει στό τέλος: ἐγώ νά τό πουλῶ ἢ ἐσύ νά τό ἀγοράζεις καί νά μοῦ τό στέλνεις».

* * *

Ἐμεῖς ὡς «μοντέρνοι» ἄνθρωποι

← **θυμωμένο Ἀφεντικό!** Ἡ σωστή νηστεία εἶναι ἐκούσια σωματική ἔκφραση τῆς ἐγκάρδιας εὐγνωμοσύνης μας πρὸς Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΔΙΚΑ ὄχι μόνο ὑπέφερε σωματικά ἀλλά ΠΕΘΑΝΕ γιά τήν δική μας σωτηρία! Ὁ Χριστός

μπορεῖ νά ποῦμε: Αὐτά τότε. Τώρα ἄλλαξαν οἱ καιροί. Δέν γίνονται τέτοια πράγματα. Καί ὅμως γίνονται! Καί μάλιστα ἀπό κοσμικούς ἀνθρώπους, πού διαθέτουν ἐλεήμονα καρδιά, εὐαίσθητη στόν πόνο καί τήν δυστυχία τῶν ἄλλων.

Γράφει ὁ καθηγητής Χρῆστος Γιανναράς (Καθημερινή, 7/10/2012):

«Ἐφτανε κάθε πρωῖ ὁ Ἀντώνης Μπενάκης (ἰδρυτής τοῦ ὁμώνυμου μουσείου) στό Μουσείο, μέ κοστούμι πρωινό, ἄψογο, ραμμένο στήν Ἀγγλία. Τό μεσημέρι γύριζε στό σπίτι του γιά φαγητό καί ἐπέστρεφε τό ἀπογευματινό στό Μουσείο, μέ ἄλλο ἀπογευματινό τώρα κοστούμι. Γιά τό βράδυ ἦταν αὐτονόητο, εἴτε στό σπίτι εἴτε σέ ἔξοδο, ὅτι θά φοροῦσε τρίτο, βραδινό κοστούμι.

Ὅταν μέ τήν γερμανική εἰσβολή, τό 1941, κατέρρευσε τό ἑλληνικό μέτωπο στήν Ἀλβανία, ἄρχισαν νά καταφθάνουν στήν Ἀθήνα ἀτελείωτο πλῆθος Ἑλλήνων στρατιωτῶν ἔχοντας διανύσει μέ τά πόδια ἑκατοντάδες χιλιόμετρα· ἔφταναν κουρελιασμένοι, πληγιασμένοι, πειριασμένοι, βρώμικοι, ἐξουθενωμένοι. Τότε ὁ Ἀντώνης Μπενάκης βγῆκε στήν πόρτα τοῦ Μουσείου του καί μοίρασε ὅλα του τά κοστούμια, πρωινά, ἀπογευματινά, βραδινά, σέ αὐτούς τούς στρατιώτες. Καί ἀπό τήν ἡμέρα ἐκεῖνη, στά τριάμισα χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς πού ἀκολούθησε,

δέν ἔχει καθόλου ἀνάγκη οὔτε τήν νηστεία μας οὔτε ὁποιαδήποτε ἄλλη θυσία μας. ΕΜΕΙΣ ἔχουμε ἀνάγκη αὐτόν τόν θεόδοτο τρόπο θεραπείας τοῦ σαρκικοῦ καί ψυχικοῦ μας ἐγκεντριζοῦ!

Ἀρχιμ. Β.Λ.

Η ΧΑΛΙΝΑΓΩΓΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἄρχοντας Ἰάδμων εἶχε στήν ὑπηρεσία του ἓνα δοῦλο, τόν Αἴσωπο. Μιά μέρα τοῦ λέει: «Αὔριο θά ἔχουμε ἐπίσημο δεῖπνο σέ κάτι σπουδαίους φίλους. Πήγαινε στήν ἀγορά καί πάρε ὅ,τι καλύτερο βρεῖς».

Ὁ τετραπέρατος ἐκεῖνος ἀρχαῖος σοφός πήγε στήν ἀγορά καί ἀγόρασε ψάρια-γλώσσες. «Δέν ὑπάρχει στόν κόσμον καλύτερο πρᾶγμα ἀπό τίς γλώσσες», εἶπε καθώς παρουσίασε τά ψώνια του.

Ἵστερα ἀπό λίγες μέρες ὁ Ἰάδμων ἔστειλε πάλι τόν Αἴσωπο στήν ἀγορά λέγοντάς του: «Περιμένω στό σπίτι γιά φαγητό ἀνθρώπους πού εἶναι πολύ φορτικοί. Πήγαινε λοιπόν καί ἀγόρασε ὅ,τι χειρότερο βρεῖς».

Τό μεσημέρι, ὅταν ὁ Ἰάδμων κάθησε στό τραπέζι μέ τούς ἀνεπιθύμητους ξένους, ἐκνευρίστηκε βλέποντας πάλι ψάρια-γλώσσες.

- Μά δέν σοῦ εἶπα νά πάρεις ὅ,τι χειρότερο ὑπάρχει στήν ἀγορά; φώναξε ἀργότερα στόν Αἴσωπο. Προχθές μοῦ τίς παρουσίασες σάν τό καλύτερο πρᾶγμα στόν κόσμον.

-Σωστά. Τό καλύτερο καί συγχρόνως τό χειρότερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ γλώσσα. Ἀπ' αὐτήν προέρχονται τά μεγαλύτερα καλά καί τά χειρότερα κακά, ἀπάντησε σοβαρά ὁ Αἴσωπος.

* * *

Ἡ γλώσσα εἶναι ἓνα μικρό μέλος τοῦ σώματος, χωρίς τό παραμικρό κόκκαλο, φυλακισμένο πίσω ἀπό τά δόντια μας. Κι' ὅμως «κόκκαλα δέν ἔχει καί κόκκαλα τσακίζει». Δημιουργεῖ φοβερότερες πλη-

γές καί ἀπό τό πιό κοφτερό μαχαίρι. Εἶναι συγχρόνως ὅμως ἓνα ἀπό τά πιό πολύτιμα ἐφόδια πού χάρισε ὁ Θεός στόν ἄνθρωπο, γιά νά συνεννοοῦμαστε μεταξύ μας, νά ἐκφράζουμε τίς σκέψεις καί τά συναισθηματά μας καί νά μαθαίνουμε περισσότερα πράγματα.

Στήν Ἐπιστολή του ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος περιγράφει θαυμάσια τήν δύναμη τῆς γλώσσας, λέγοντας: «Ὅποιος δέν φταίει στά λόγια εἶναι τέλειος ἄνδρας καί ἔχει τήν δύναμη νά χαλιναγωγῆσει ὅλο του τό σῶμα» (Ἰακ. 3,2). Καί μάλιστα τήν παρομοιάζει μέ τό χαλινάρι τοῦ ἀλόγου, μέ τό πηδάλιο τοῦ πλοίου καί μέ τή σπίθα τῆς φωτιᾶς πού μπορεῖ νά ἀνάψει πυρκαγιά καί νά τά κάψει ὅλα. Διότι ἐάν δέν τήν δαμάσουμε, εἶναι ἀσυγκράτητο κακό γεμᾶτο θανατηφόρο δηλητήριο, πηγή εὐλογίας ἢ κατάρας, εὐτυχίας ἢ καταστροφῆς.

Γιά νά χαροῦμε τήν ζωή μας καί νά ἔχουμε καλύτερες μέρες, χρειάζεται νά μήν προτρέχει ἡ γλώσσα τῆς διάνοιας: νά μή μιλάμε γιά ἐκεῖνα πού δέν πρέπει νά μιλήσουμε· νά μή δίνουμε μεγάλη ἐλευθερία στή γλώσσα μας, γιατί θά μᾶς πιάσει αἰχμάλωτους· νά μή μιλάμε, ὅταν εἴμαστε θυμωμένοι ἢ ταραγμένοι, γιατί δέν ἐλέγχουμε τά λόγια μας· νά μή βγαίνουν ἀπό τά χεῖλη μας ψέμματα· νά πάψουμε νά κακολογοῦμε, νά κατακρίνουμε καί νά λέμε πικρά λόγια πού πληγώνουν καί θίγουν. Νά πάψουμε νά βλασφημοῦμε, νά αἰσχρολογοῦμε, νά ἀργολογοῦμε καί νά κουτσομπολεύουμε. Τά λόγια μας νά εἶναι μετρημένα καί ὄχι νά λέμε ἀκατάσχετες φλυαρίες, διότι «τά πολλά λόγια εἶναι φτώχεια» καί «μέ τήν πολυλογία δέν θά ξεφύγουμε ἀπό τήν ἁμαρτία». Ἀρχιμ. Ι.Ν.

← Ὁ Ἀντώνης Μπενάκης φοροῦσε κάθε πρωί, ἀπόγευμα, βράδυ, τό ἴδιο, ἓνα καί μοναδικό κοστουμί».

Λοιπόν, οἱ ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου ἔχουν διαχρονική καί ἀξία καί

ισχύ. Ἀπό μᾶς ἐξαρτᾶται μέ πόση συνέπεια θά τίς ἐφαρμόσουμε στήν ζωή μας.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

† Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφεΐμ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΓΚΛΗΜΑ

Απέναντι στό έγκλημα τών έκτρώσεων πού στήν δύστυχη πατρίδα μας θεωρείται «θεσμοθετημένο δικαίωμα» τής γυναίκας, τρείς γυναϊκες ιατροί αναισθησιολόγοι του Νοσοκομείου Σάμου, γνωστοποίησαν μέ επιστολή τους στήν διοίκηση του Νοσοκομείου ότι θά απέχουν από τά καθήκοντά τους σέ ιατρική πράξη διακοπής κήσεως, αν δέν συντρέχουν ιατρικοί λόγοι κινδύνου ζωής ή υγείας τής έγκυου. Έπικαλούμενες οί αναισθησιολόγοι, τό άρθρο 31 του Ν. 3418/2005 «Κώδικας ιατρικής δεοντολογίας» τό όποιο προβλέπει ότι «ό ιατρός μπορεί νά επικαλεσθεί τούς κανόνες και τίς αρχές ιατρικής συνείδησής του και νά άρνηθει νά εφαρμόσει ή νά συμπράξει στίς διεργασίες τεχνητής διακοπής τής κήσης, έκτός αν υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για τήν ζωή τής έγκυου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς βλάβης τής υγείας της», δήλωσαν ότι δέν θά συμπράξουν στήν «διακοπή» τής ζωής τών έμβρύων.

Αισθανόμαστε τήν ανάγκη νά έπαινήσουμε δημόσια τίς τρείς ιατρούς τής Σάμου, όπως έπραξε και ό Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης τους κ. Ευσέβιος. Στήν σύγκρουση τών καθηκόντων τών ιατρών και τών ύπευθύνων υγείας πού προκύπτει αναποδράστως από τίς διατάξεις τής παραγρ. 4 του άρθρου 304 του ΠΚ και τίς διατάξεις του άρθρου 2 παραγρ. 5 και 31 του Ν. 3418/2005 «Κώδικας ιατρικής δεοντολογίας», ασφαλώς ύπερτε-

ρεί ή πρόβλεψη του έν λόγω Κώδικα, διότι τά ζητήματα συγκρούσεως καθηκόντων έπιλύονται μέ σταθμίσεις. Ασφαλώς ύπέρτερο άγαθό, είναι ή διασφάλιση τών αρχών τής ήθικής συνειδήσεως του ιατρού, νά άρνηθει νά συμμετάσχει και νά συμπράξει στή διάπραξη μιās άμβλώσεως, χωρίς νά ύφίσταται αναπότρεπτος κίνδυνος για τήν ζωή τής έγκυου, από τό κατασκευασμένο «δικαίωμα» τής γυναίκας στήν έγωπαθή και άμοραλιστική άμβλωση πού δολοφονεί έναν άνθρωπο, ό όποϊος ύφίσταται έξ άκρας συλλήψεως σάν ψυχοσωματική ένότητα, συνδημιουργημένη από τό Θεό και τούς γονείς του. Είναι τρομακτική και άκρως διδακτική ή κυκλοφορηθεϊσα ρεαλιστική ταινία «Silent scream» («Σιωπηλή κραυγή») πού καταδεικνύει τόν τρόπο και τήν άγωνία του έμβρύου, του όποϊου έπιταχύνονται οί καρδιακοί παλμοί, όταν αντιλαμβάνεται τόν μηχανισμό διαμελισμού του και άπορροφήσεως του. Θά έπρεπε όλοι όσοι ύποστηρίζουν τό κακούργημα τών άμβλώσεων και οί γυναϊκες πού τό άποφασίζουν νά ύποχρεώνονται, πριν τήν ένέργειά τους, νά παρακολουθήσουν μέ τά μάτια όρθάνοιχτα αύτήν τήν ταινία.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαϊον Περιοδικόν

Ί. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017* Αρ. Φύλλου 412* Έτος ΛΖ'

Διανέμεται δωρεάν * Είσοφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ασπροβάλτα Θεσ/νίκης

